

והר"ש ליברמן⁵) קבע את מקומה של פיגמא על יד האיצטדיון של טבריה. ולפי מה שבייר ליברמן לוכן את דבריו הירושלמי, יוצא שפיגמא הייתה מוחץ לעיירה של טבריה, אבל בתחום תחומה של טבריה, וזה מתאים לדברי ר' מנא לפוי פירושי הניל. ומעתה הגני משער, כי פוגמא ופומא היוו הר; אלא שהדבר צריך צרך עיון, אם הגימל של פיגמא נשמה בטעות, או שפומא הוא מבטא אחר אותו השם.

ש. ח. קוּק

(5) *תביבץ ג', ע' 207 = הירושלמי כפשוטו, ע' 292.*

על קביעה זמנה של "רעש שביעית"
(למאמרו של מרגלוית, לעיל, ע' 97 — 104)

כרוניקרים ערביים וזרוגנים מדברים על רעש אדיר והרטני שהתחולל ב-18 בינוואר 746 אחשפה"ג בכל ארץ-ישראל וسورיה; וכנראה מכוונים בדבריהם לרעש שמייכאל הסורי קובע: בשנת 947, והמצין בין השאר את חורבנה של טבריה והפיכתם של שלושם מכתם לנסיכותה. דאה:
Michel Le Syrien, *Chronique* (trad. Chabot), t. II, p. 509 s.
נתן שלם

קלארנס ס. פישר

ב-14 ביולי ש. ז. מט בירושלים מ"מ מנהל בית הספר האמריקאי לחקרת המזרח הפרוט' קלארנס ס. פישר, — אחד מטובי הארכיאולוגים האמריקאים אשר הקדים את כוחותיו לחקר קדרוניות ארץ-ישראל. המנוח השתתק כארדייל ציר בחפירות נפר בכבל (1900—1898) ובחרופות שונות במצרים. בשנים 1910—1908 היה אחד מנהלי משלחת האוניברסיטה של הרוורד בשומרון. בשנים 1921/23 ניהל את החפירות בבית שאן מטעם האוניברסיטה הפנטלבנית שבפילדלפיה ובשנים 1925/26 — את החפירות ב מגדו מטעם המכון המזרחי של אוניברסיטת שיקAGO. הפרופ' פישר השתתק גם בחפירות שונות של בית"ס האמריקאי לחקרת המזרח ומוסדות אחרים. מפעלו החשוב ביותר הוא הקורפוס המלא של כל החרים מכל התקופות שנתגלו בחפירות בארץ-ישראל. את שני הכרכים הראשונים של הקורפוס הפסיק למטרו לדפוס ואת השלישי לא זכה לסיום. באביב ש עבר קיבל המנוח רשיון מתוך מחלקה העתיקה לעורך יחד עם הכותב חפירות-ניטין בבית-ירח (חרבת ברק), אבל התכנית לא יצאה אל הפועל. בן 65 היה במוותו. — יהי זכרו ברוך!

ב. מ.

בחברה העברית לחקרת א"י ועתיקותיה

בחורף ובאביב תש"א ערכה החברה מחזור הרצאות בירושלים על תושא: התגב"ר והארכיאולוגיה. הרזו ה"ה ש. ייבין (תקופת האבות וראשית הכתב העברי), ד"ר ע. בן-דור (התרבויות הכלגניות בזמן כבוש הארץ), פרופ' מ. צ. סגל (ימי השופטים), ד"ר ב. מיזולר (המלכה העברית בימי דוד ושלמה) ופרופ' א. ל. סוקוני (תקופת מלכי ישראל). בפרק הזמן הניל נערכו על ידי החברה גם הרצאות על נושאים שונים בירושלים, בתל-אביב (בשותפות עם הסתדרות המורים) ובchia (בשותפות עם האגודה להשתלמות במדע). הרזו ה"ה מא. ביינונה (האסטרטגייה של החשמונאים; החפירות בנחריה), פרופ' מ. שובה (הפתוחות

היוגניות שתגלו בבית-שערם בשנת 1940); ש. ייבין (מפלגות ומשפחות במלכות יהודה); ב. מיזלר (לכיש – עיר-מכזר במלכות יהודה).
בסתורו הבא תערוך החברה מחוזר הרצאות בירושלים ובנספים על הנושא: תקופת הבית השני.

ספרים חדשים

אטלאס היסטורי של עם ישראל, בהריכת ד"ר פ. א. טילhaber וד"ר י. שפירא. ספר ראשון: תקופת המקרא מאת ד"ר ב. מיזלר. הוצאת י. שפירא, בסיו"ע "מוסד ביאליק", תל-אביב. תש"א.
הספר כולל 30 מפות – מתקופת האבות ועד אלכסנדר מקדון, – מלוחות הסברת קורתה, מפתחות וכו' ז. וילנאי, מדריך ארץ-ישראל: תל-אביב, הרון והשללה. הוצאת "טור" – ארץ-ישראל, תל-אביב, תש"א.

זהו השני לשורה המדרכים המפורטים לאזורי הארץ השוניים ולארצות השכנות.
נ. ה. טורטשינר, ספר איוב. חלק ראשון. הוצאת הספרים על יד האוניברסיטה העברית. ירושלים, תש"א.

פירוש מקורי ומפורט לספר איוב – פרי עבודה של שלשים שנות חקירה. – "פירוש זה, הבא לבאר ספר שירה קדום, שעברו עליו תהליכי מסוכנים בתולדותיו, אי אפשר לו שיהיה פשוט וכל בכל דבריו..." וועל כן ימצא הקורא בפירוש זה פרקים שלמים, אשר כמעט בכל פסוק ופסוק בהם הוכרחתי לברור מחדש את פשוטם, גם במקום שכל מלא ומלה לעצמה נראית כידועה וモובנת" (מתוך ההקדמה).

ספר הגבורה, אנטולוגיה היסטורית ספרותית, סדרה בידי י. הלפרין. חלק א. הוצאה "עם עובד", תל-אביב, תש"א.

Guide to Tel-Aviv – Jaffa, by Y. Nedivi, B. Maisler, S. Yeivin, M. Feuchtwanger. Edition "Olympia", Tel-Aviv, 1941.

R. W. Hamilton, *Excavations against the North Wall of Jerusalem*, 1937-38. QDAP Vol. X No. 1, 1940.

P. M. Purves, *The Early Scribes of Nuzi*. Chicago, 1940.

mentioned, but a legal term, which occurs also in the forms ἔμβαδεία — ἔμβατεία. The verb is ἔμβαίνειν — ἔμβαδεύειν — ἔμβατεύειν. It means the taking over by the creditor of pledged property. Gulack in his *History of Jewish Law in the Talmudic epoch I*. has proved the existence of the term in the Talmud, it corresponds to אדרכתא; the Talmudic expression is probably influenced by the Greek term. Zosimianus has acquired the burial place by ἔμβασις, as the original proprietor had pledged it in security for a debt and failed to redeem his pledge. The inscription means: "(Tomb) of Zosimianus. Purchase by forfeit of pledge".